

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Venerio abbe. Cap[itulum]. lxv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse septēbris occurrentibus. Fo. ccxxij.

Elias ali

Nus abas fuit in finibus artine ciuitatis; q̄ mes tropolis est the baidio: senecte in heremo anno rum. et. quorum lxx annos in solitudine trāsegit: fuit discipulus antonij: qui ope manū et orationib⁹ tempus exegerat. Qd̄ cuj hospitalitat̄ intenderet: et ad eum multitudo fratrib⁹ veniſſer: quia publicus illac transitus erat: et deficiēt sibi pane tristis esset. Ingressus speluncā ex insperato tres panes grandes et recentes subito repperit: et qui bus duos assumēs vsgintiquinq; fratres ex eis satiavit. Tertij ḥo qui superfluit diebus. xv. eidem postmodum advictum satis fuit. Hec in vītis patrum.

De sancto Venerio abate. Lep. lcv.

Enerius abbas et

presbyter apud insulam palmariam claruit temporibus ipso ce imperatoris: et Gregorij pape p̄im. Qui ex nobilib⁹ oratus parentib⁹ prouincie lunēis sacrificijs litteris edoc̄t: res loco seculo dictaz insulam perterritam distante a lunēi ciuitate circa miliarib⁹. viii. in loco qui dicitur tyrus maior: ubi asperime penitentie operā dabant: herbis agrestibus et pomis multo tempore vescens. Ad quem accedens quidā agrestis nomine renelatione diutina premonitus ab eo salutis mādara suscep̄t: et rogatus ab eo sarcinū ad terram colēdā et hordeum ad seminādū iro dei detulit. Cum autem Venerio tempore quo īā hordeum meti cuperant semen delatū seminasset hordeū subito natiū et maturatū est: quod ipse eadem messiū tēpestare. Eū fama ipius diffusa inter multos illum visitantes: pauper quidā domealis ad eum veniſſer: puerum in nauī iuxta littus reliquisset: illeḡ dormitans: latratus subito expansens: et enigilans in mari lapsus necatus fuisset: nauiḡ per equora vagatur: audiens hec Venerius et homini miserrimus oratione sua et lachrymis et nauē ad lītū: et puerum reduxit ad vitā: unde ob eius sanitatem nimiam tam phoca imperator: et gregorius pap̄ primus ipsum plurimi reverebantur. Daz eo ingens ppe clivitē lunēi habitabat: qui carinas in mari sepius subuertebat. Ad instātiā ergo lunēi. ep̄i sanctū virū sup hoc p̄cib⁹ tertio pulsantis: post orationē et ieiuniū triduaniū: cū archidiacono et plurib⁹ descedens ad rupē vbi draco latebat vestigia sua in safo acī in cera impressa reliquit. Et dum draconis ex pte ep̄i de recessu mandasset: illeḡ nullaten⁹ mouereſ: deinceps mandauit in noīe trinitatis: ut se in abyssum demergeret: draco se statim in mare precipitans nūc̄ coparuit. Post hec veneri⁹ et gloriā hoīm fugeret nauigauit ad insulā cynē: ibis dieb⁹ xi. cū bestiis demorat⁹ est: coruo et quotidiū di midū panis calidi et frustū carnis bubale divitius deferēt. Qui etiā de cibulans intralite corpus hoīs in mare necari: illis ab vndis esse et inuenient: et orās p eo angelis apparentibus hoīem suscitauit. Eū aut̄ admonitione diuīna ad locū suū redire veller: et nautas qui illuc ap̄ulerent: et ad sardinā tre volebāt instanter rogasset ut ipm ad suā insulā deferrēt: illis recusarent: ora in mari tēpestate: non prius inde se monere potuerūt: donec sancti petitionem adimplere volentes: facta subito serenitate eum illinc detulerūt. Et cū ante recessum suū ipi nauē in litore lapidib⁹ luderen: vnuiḡ illorū et socio casu in tempore p̄cussus extirpasse oratione sancti suscitāt̄: eū reuersus ligat⁹ ad locū p̄stūnū quievit in pace. iii. idus septēbris: manus angelicis sepult⁹: in quo loco oleū emanans egritudines oēs sanabat. Post hec lucius ep̄s lunēis deo admonit⁹ ad insulā cūm populo veniēt: oleum manans repperit: co:pusq; effodiēs illud quoq; integrū inueniens mitro fragans odore: honorabiliter tumulanit: ecclesiāq; desuppedificauit: vbi ad refectionē custodū sacrī corporis de terra fons scaturit: vñq; in p̄senso ibidē manās. Lepore ḥo ludouisci p̄i imperatoris: cū saraceni insulas illas devastarēt: apollinaris ep̄s lunēis: et sancto p̄vsum admōnit⁹: corp⁹ ei⁹ inde trāstulit: et regū derulit: ac in ecclīa sc̄i p̄spri. iiii. novēbris depositūt.

De sancto Venerio alio abbre. Lep. lxvi.

Enerius alius abbas

Erburtine ciuitatis floruit tpe othonis iii. imperatoris. Qui primo in monasterio sancti benedicti apud ipm oppidū de gens: inde solitudinē petens: sine abbatis licētia discessit. Quo tpe cōtigit sanctū rōvaldum abbate ad ciuitatē illā ab othonone obfessaz accedere: ḡfa pacis interponēde. Qui audiēs de relicto solitario ad eū abiit: et vita ipsius cōperta ipm de inobedientia increpauit: et sine abbatis sui licētia quicquid faceret inaniter labores atrixit. Ille aut̄ cōpunctus ad monasteriū reuerfus: licētia a suo abbate de vita solitaria ducēda petiit: et vt perīt sp̄rauit. Deinde sarcum hoīb⁹ inaccessibile cōcedit: vbi. iii. annis sine humano cibō permāfit: exceptis trībus pāribus quos secum p̄tus a monasterio detulit. Solaq; poma silvestria et radices edebat: aquā ḥo quā estare bibebat: in concavo lapidis hyeme et niuib⁹ colligebat. Ad quos plurimi vitā eius reuerētcs accedebat: et vite hoīs necessaria deferebāt: que tñ oīa ip̄e pastoib⁹ pecorū et alijs indigētibus erogabat. Ibidē quoq; ex-